

1.1.Istoria Tarotului

Originea cărților de tarot se pierde în negura timpurilor și există multe variante care datează și explică apariția lor. Tarotul actual este un joc, o artă sau o știință(depinde de interpretare și nu e locul și timpul să stabilim asta) compus din 78 de cărți repartizate în 22 de arcanе majore și 56 de arcanе numite „minore”.

Etimologie și origine

Cuvântul „arcană” derivă din latinescul „**arcanum**” care înseamnă „secret”, „mister” și **TARO** derivă, prin anagramare, tot dintr-un cuvânt latinesc „rota”(roată). Acestui cuvânt rezultat(TARO), i s-a adăugat litera **t** pentru a arăta ca începutul și sfârșitul sunt tot una și se nasc unul dintr-altul. În acest chip, tarotul devine un simbol al roții existenței, cu suișurile și coborârile ei, iar divinația(ghicitul) în tarot reprezintă iscusința tarologului(ghicitorului) de a „citi” roata destinului fiecărui client. Tot din latină vine o altă variantă a interpretării utilizării tarotului: „**orat**” semnifică „rugă” și este cuvântul tarot citit invers. „**Tarota**” este un joc de cuvinte ce definește tarotul ca „roată a legii” sau „lege a roții”.

S-a mai asociat numele tarotului cu Steaua Polară, căci în sanscrită este denumită prin cuvântul „**tar-o**”. Altă teorie leagă denumirea de **râul Taro**, situat în nordul Italiei, în provincia Parma, unul din primele locuri unde a fost semnalată prezența sa. De asemenea, cuvântul persan „**tarok**” poate fi și el la rădăcina numelui tarot. Alți cercetători ai originii tarotului indică o posibilă geneză din cuvântul arab „**туруq**” care înseamnă „căi”, „drumuri” sau „**taraka**”, adică „a pleca, abandona, uita sau părăsi”.

S-a spus că termenul ar proveni de la numele zeului egiptean **THOT**, zeul înțelepciunii și al științelor oculte, inventatorul numerelor și al scrierii sacre. Despre acest zeu se crede că ar fi lăsat omenirii, după ce a părăsit pământul, o carte cuprinzând învățătura magiei și a științelor oculte. O altă interpretare care merge tot pe descendența egipteană a jocului, aduce ca argumente sensul a două cuvinte din această limbă: „**tar**” care înseamnă „rege” și „ro” care înseamnă „cale”. Aceasta i-a adus tarotului denumirea de „cale regală” a vieții universale.

În ceea ce privește originea jocului de tarot, printre cei care au studiat acest aspect există 3 curente și anume care stabilesc ca punct de pornire poporul evreu, Egiptul antic sau Imperiului persan. Eliphas Lévi(ocultist francez al secolului al XIX-lea), susține că tarotul este sinteza înțelepciunii unor inițiați evrei și aduce ca argument faptul că numele său pare să provină din scrierea inversă a cuvântului Tora(cele 5 cărți ale lui Moise, care i-au fost dictate de Dumnezeu pe muntele Sinai).

Istorie și evoluție

Tarotul medieval

Scopul original al cărților de tarot a fost distracția, jocul și primele lui reguli de bază au apărut într-un manuscris înainte de 1425. Jocul a intrat în Europa, în secolul XV, se pare de pe filiera arabă. Prima evidență documentară este o interdicție a folosirii cărților de tarot, în anul 1367, în Elveția. Primele cărți de tarot cunoscute au fost create între anii 1430 și 1450, în nordul Italiei și au fost numite inițial „carte da trionfi”(cărțile triumfului, a biruinței), care au devenit „trumps” în engleză sau „**atuuri**”(denumire folosită și astăzi pentru cele 22 de arcanе majore). cele mai vechi cărți de tarot care au supraviețuit trecerii timpului sunt reprezentate de 15 fragmente pictate pe la mijlocul secolului XV, pentru familia Visconti-Sforza, conducătorii orașului Milano. Deoarece cărțile erau pictate de mână, folosirea lor a rămas apanajul claselor privilegiate. Deși unii predicau împotriva „răului” din cărțile de tarot, majoritatea orânduirilor de atunci nu au condamnat folosirea lor. De fapt, în unele locuri, cărțile de tarot au fost exceptate de la legi, care altfel condamnau jocurile cu cărți. Cărțile care au supraviețuit din acea perioadă provin din diferite orașe ale Franței și cel mai popular desen al primelor cărți de tarot tipărite provine dintr-un oraș din sudul Franței, Marsilia, după care a fost numit Tarotul de Marsilia.

Tarotul ocult

În ultimii două sute de ani mai mulți autori s-au ocupat de diferite aspecte ale cărților de Tarot, iar dintre aceștia cei mai cunoscuți sunt: Gebelin (1781), Etteilla (1783), Lévi (1854), Vaillant (1857), Mathers (1888), Papus (1889), Falconnier (1896), Wirth, Waite (1910), Thierens, Case, Crowley (1944), Gray (1960), Knight (1965), Moakley (1966), Doane (1967) și Kaplan (1970).

Cărțile de tarot vor deveni mai târziu(în secolul XVIII) asociate cu misticismul și magia. Cunoscutul aventurier și scriitor venetian Giacomo Casanova scria, în jurnalul său intim, încă din 1765, că amantele sale rusoaice își dădeau adesea în cărți în scop divinătoriu. Tradiția tarotului ocult, folosit pentru evoluție spirituală și/sau divinație a început în 1781, când **Antoine Court de Gébelin**, un preot elevețian, a publicat studiul „O lume primitivă”, care includea simboluri religioase străvechi și modalitățile în care ele supraviețuiseră până atunci. Antoine de Gébelin a afirmat că simbolismul tarotului de Marsilia reprezintă tainele lui Isis și a lui Thoth(sau Thot).

**Isis a fost o zeiță din cultura egipteană și al cărui cult s-a răspândit în toată lumea greco-romană. În mitologia egipteană, Isis este zeița magiei și a vieții, a căsătoriei, simbolul armoniei matrimoniale și fidelității femeii față de soț. Numele ei s-ar putea traduce prin "Regina tronului", ea fiind chiar o personificare a tronului faraonului și a puterii regale.*

**Thoth a fost considerat unul din cei mai importanți zei ai Egiptului antic. El e considerat ca zeu al aritmeticii, al vorbirii și inventatorul scrisului, reprezentat ca un bărbat cu cap de ibis(o pasăre asemănătoare berzei) sau de*

babuin. Este gardianul morților și intermediarul lor în fața zeilor. A fost asociat de greci zeului Hermes. Thot mai era cunoscut și ca zeu al științei, al înțelepciunii.

Antoine de Gébelin(1719-1784) a fost un pastor protestant francez și un avocat rațional pentru libertatea conștiinței. În Paris, el a fost inițiat în Francmasonerie. Foarte luminat pentru poziția sa socială și pentru vremurile sale, el a fost un supporter al independenței Americii și a susținut că civilizațiile vechi erau avansate și iluminate prin concepțiile lor. Antoine de Gébelin a mers mai departe și a stabilit că numele de tarot vine de la două cuvinte egiptene și anume „**tar**” care înseamnă „rege” și „ro” care înseamnă „cale”. Aceasta i-a adus tarotului denumirea de „cale regală” către înțelepciune. El a mai susținut și că țigarii, care au fost printre primii care au folosit cărțile pentru ghicit, sunt descendenții vechilor egipteni și ca trib nomad, ei au fost aceia care au adus cărțile în Europa. Aceste afirmații sunt cu atât mai remarcabile cu cât, la acea dată(1781), Champollion nu descifrase hieroglifile și nici măcar nu fuseseră descoperite. În ciuda faptului că nu existau confirmări practice, identificarea cărților de tarot cu cartea egipteană a lui Thot a fost definitiv stabilită în practica ocultă și apoi perpetuată până azi. Antoine de Gébelin este considerat străbunul intelectual al ocultismului modern.

Eteilla, pseudonimul lui Jean-Baptiste Alliette(1738-1791), a fost un ocultist francez care a fost primul care a popularizat ghicitul în tarot unei largi audiențe și primul care și-a câștigat existența astfel. El a făcut corespondențe între tarot, astrologie și cele 4 elemente fundamentale(foc, apă, aer, pământ) și cele 4 umori(bilă galbenă, flegmă, sânge, bilă neagră). Tot Eteilla a fost cel care a publicat primul tarot revizuit, desenat special pentru divinație. În anul 1788, el a format „Societatea de interpretare a cărții lui Thot” prin care a continuat răspândirea învățăturilor sale.

Oculțiști moderni

Eliphas Lévi, pe numele său real

Alphonse Louis Constant(8.12.1810-31.05.1875), a fost un autor francez de literatură ocultă. De origine modestă – fiind fiul unui cizmar din Paris – a urmat inițial studii religioase, respectiv seminarul romano-catolic. La 44 de ani, va călători însă în Anglia, unde va cunoaște pe președintele Ordinului Rozacruceanist, o mișcare de reformă politică și regenerare spirituală. Această mișcare își avea originile în Germania secolului XVII, având puternice elemente de alchimie, misticism și ocultism. Lévi va concepe, împreună cu alt membru al acestui ordin, o serie de lucrări care vor trata, pentru prima dată, magia. Acestea sunt: „Magia transcendentală – doctrină și ritual”, „Cheia Marilor Mistere”, „Fabule și simboluri”, „Știința spiritelor” și „Marele secret sau ocultismul dezvoltat”

Cărțile lui Lévi asupra magiei s-au bucurat de un real succes, în special după moartea sa. Spiritismul a devenit popular în ambele părți ale Atlanticului în anii 1850, contribuind la succesul cărților sale. El a încorporat cărțile de tarot în sistemul său de magie și tarotul rezultat a fost o parte importantă a modului de activitate a magicienilor vestici. A avut un puternic impact asupra magiei Ordinului Hermetic al Golden Dawn(Zorilor Aurii) și ulterior asupra lui Aleister Crowley. Lévi este recunoscut ca fiind unul dintre fondatorii renașterii magiei din Secolul XX. În prima lucrare, el a alocat 22 de capitole celor 22 de arcanе majore ale tarotului, asociind fiecare din ele câte unei litere ale alfabetului ebraic(tot în număr de 22). De asemenea, Lévi a enunțat teoria unei lumini astrale bazate pe convingerea sa în existența magnetismului animal. În această teorie, lumina astrală este similară forței vitale fluidice care umple tot spațiul și ființele vii. El a declarat că prin controlul luminii astrale se poate controla totul, iar puterea unui

magician iscusit este nelimitată. Ordinul ermetic al Zorilor Aurii(Golden Dawn), fondat în 1888, în Londra, a adoptat foarte mult din învățăturile lui Eliphas Lévi.

Papus, pe numele său adevărat Gerard Encausse((1865-1916), a fost un medic, hipnotizator și ocultist spaniol(din tată francez). de tânăr, a petrecut mult timp în sălile Bibliotecii Naționale din Paris, studiind kabbala, tarotul ocult, științele magice și alchimia. De asemenea, s-a aplecat cu mult interes asupra scrierilor lui Eliphas Lévi și a fost membru al ordinului kabalistic rozacrucianist. În ciuda implicării sale profunde în grupuri ocultiste, Encausse și-a găsit timp și să facă studii de medicină la universitatea din Paris, obținând titlul de doctor în 1884. El a călătorit în Rusia în anii 1901, 1905 și 1906, servind drept medic și consultant ocult al țarului Nicolae al II-lea și a țarinei Alexandra. Se spune că în 1905, a invocat spiritul țarului Alexandru al III-lea, tatăl țarului Nicolae, și a prezis căderea acestuia în mâinile revoluționarilor.

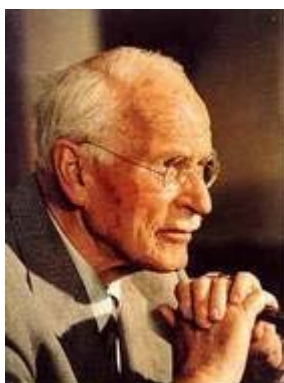
Aleister Crowley(12.10.1875-1.12.1947) s-a născut în anul în care Lévi a murit, după decesul acestuia și s-a pretins că e reîncarnare a lui Lévi. Numele său adevărat și complet era Edward Alexander Crowley și a fost cel mai important ocultist al secolului XX, magician și creator al unei noi religii, numite thelema. El s-a considerat a fi un profet modern și religia sa era una politeistă provenind din adoptarea unor concepte ale vechii culturi egiptene. A fost membru al vestitului Ordin al Zorilor de Aur și a altor ordine oculte. A fost bisexual, un critic al societății sale și dependent de droguri o bună parte a vieții. Adesea s-a revoltat împotriva valorilor morale și religioase ale timpului său. La numai 12 ani, tatăl său moare de o boală ciudată pentru acele vremuri și anume cancer al limbii. Acesta a fost un punct de cotitură în viața sa și și-a exprimat adesea, de-a lungul

vieții, admirația pentru tatăl său numindu-l „eroul și prietenul” său. Manifestă atracție spre tot ce înseamnă perversiune sau viciu (toxicoman cu o paletă largă de droguri, homosexual din când în când, alcoolic, pornografic) ca un spirit de frondă față de societate. El a practicat (așa se spune) concomitent, magia albă și neagră în spații, camere diferite ale locuinței. Cele mai importante lucrări ale sale sunt: „Cartea Legii”, „Copilul lunii”, „Ritualuri și sex magic”, „Confesiuni”, „Inima maestrului”, „Cartea perfecțiunii”, etc.

Arthur Edward Waite (1857-1942) a fost primul ocultist care a efectuat un studiu sistematic asupra istoriei misticismului vestic văzut mai mult ca o tradiție spirituală. S-a născut în SUA, dar pentru că tatăl său a murit când era aproape un copil (ca și Aleister Crowley), s-a stabilit cu mama și cu sora sa în Anglia. Când avea 17 ani, oare și sora sa, ceea ce îl atrage spre esoterism. S-a alăturat Ordinului Zorilor Aurii în 1891, devine francmason în 1901 și membru al Ordinului Rozacrucian în 1902. Aleister Crowley a manifestat o aversiune adâncă față de A.E. Waite, care a fost un autor prolific și a scris multe cărți pe diverse teme precum divinația, esoterismul, rozacrucianismul, francmasoneria, Kabbala și alchimie. A avut o viață de familie exemplară, fiind căsătorit de două ori, căci prima soție – cu care a avut o singură fiică – a murit de timpuriu. Arthur Edward Waite este mai cunoscut ca fiind co-creator al celui mai popular și mai răspândit set de cărți de tarot. Acesta este cunoscut ca tarotul Rider-Waite-Smith, fiind unul din primele seturi cu toate cele 78 de cărți ilustrate complet. Pamela Colman Smith, ea însăși membră a Ordinului Golden Dawn, a desenat aceste cărți la sugestiile lui Waite, iar Rider este numele companiei britanice care le-a tipărit.

Cărțile de tarot se editează sub licență și sunt supuse Legii copyrightului. Personal dețin un frumos și valoros set de cărți publicate de Carla Mundi sub licență US Games, Stanford, USA. Nu le folosesc însă decât pentru studiu, căci sunt o mărime prea mare pentru dimensiunea mâinilor mele.

Carl Gustav Jung (1875-1961) a fost primul psihiatru care a abordat simbolismul tarotului. Pe când tarotul era considerat ceva neștiințific (adesea, nici situația din zilele noastre nu e departe de asta), el a considerat că lamele (cărțile) tarotului reprezintă arhetipuri, ceea ce ar putea fi extrem de util adeptilor psihologiei analitice. Arhetipurile sunt tipuri fundamentale de persoane, situații sau comportamente, care sunt înglobate în subconștientul colectiv și care pot fi folosite într-o manieră interpretativă. Jung a identificat 5 arhetipuri principale: **Persona**: fața, chipul pe care îl arătăm lumii; **Umbra** (Shadow): o parte necunoscută, nevăzută din noi, dar care totuși există; **Sinele** (Self): miezul psihicului, care permite individualitatea; **Anima**: imaginea femeii în sufletul bărbatului; **Animus**: imaginea bărbatului în sufletul femeii. Există un număr infinit de arhetipuri, dar cele cinci de mai sus împreună cu alte câteva arhetipuri au tendința să fie cele mai semnificative. De exemplu, **Mama** (arcana III – Împărăteasa), **Copilul** (arcana XIX – Soarele), **Omul Înțelept** (IX – Eremitul), **rezistența** (VIII – Forța) și **sacrificiul** (XII – Spânzuratul) sunt câteva din arhetipurile reprezentate în cărțile de tarot și pe care Jung le-a scos în evidență.

Kabbala (numele corect) este o disciplină, o școală care predă niște cugetări cu privire la aspectele mistice ale iudaismului*. Este un set de învățături ezoterice menite să explice relația dintre Creatorul misterios și nemuritor și Universul finit și muritor, respectiv creația sa.

*Iudaismul, religia iudeilor se fundamentează pe Tora sau Lege. Această Lege a fost dată de Dumnezeu lui Moise. Atunci Dumnezeu le-a promis că dacă ei vor împlini Legea vor fi binecuvântați.

AstroVesta®